

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **E. S.**
bytem x
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2022 č. j. MD-39536/2021-160/10

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 8. 12. 2021 č. j. MHMP 2048318/2021/Muh.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu

v souvislosti s ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce ve své žalobě namítal, že správní orgány ve svých rozhodnutích přiznávají, že jim byla známa totožnost řidiče, jelikož žalobce se k řízení svého vlastního vozidla doznal, a to jak v rámci podání vysvětlení ještě před zahájením řízení, tak následně v postavení obviněného z přestupku a znovu dne 6. 10. 2021 osobně před správním orgánem. Měl za to, že správní orgán prvního stupně jednal nezákonně a čistě účelově, když řízení s řidičem vozidla zastavil, ačkoliv pro takový postup neexistoval zákonný důvod. Za nezákonné považoval i následné zahájení řízení s provozovatelem vozidla.
4. Dále žalobce v žalobě namítal, že obecní policie v rozporu s ust. § 24b zákona č. 533/1991 Sb., České národní rady o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“) nezveřejnila informaci o zřízení těchto systémů, resp. považoval prokazování před správním orgánem v tomto směru za nedostatečné. Poukázal na to, že zveřejnění této informace na určité soukromé webové stránce (což navíc žalovaným nebylo nijak prokázáno), je irelevantní, neboť povinnost dle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je splněna pouze tehdy, pokud informaci o zřízení automatických technických systémů uveřejní obecní policie, nikoliv nějaký jiný soukromý subjekt.
5. Dále žalobce poukázal na to, že jeho zástupci je známo, že žalovaný v jiném rozhodnutí (ze dne 8. 4. 2022, č.j. MD-11553/2022-160/3) uvedl, že „*silniční úsekové rychloměry jsou ve vlastnictví hlavního města Prahy, které sice pověřilo správou tohoto zařízení Technickou správou komunikací hl. m. Prahy, avšak měření rychlosti provádí Městská policie hlavního města Prahy. Měření rychlosti a vyhodnocování záznamů ze silničních úsekových rychloměrů tedy provádí strážníci Městské policie hlavního města Prahy, a to v souladu s § 79a zákona o silničním provozu.*“ Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že měření rychlosti provádí Technická správa komunikací hl. m. Prahy, nikoliv Městská policie hlavního města Prahy. Měl za to, že u automatizovaného měřicího zařízení provádí měření rychlosti ten, kdo fakticky měřicí zařízení nastaví a uvede do provozu, neboť to již nadále pracuje samo v automatizovaném režimu. Tímto subjektem je Technická správa komunikací hl. m. Prahy. Za nesmyslné považoval tvrzení žalovaného „měření rychlosti provádí Městská policie hlavního města Prahy“ – nebylo mu jasné, v čem by ono „provádění měření“ mělo spočívat. Proto dle žalobce došlo k porušení ust. § 79a zákona o silničním provozu, které za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích svěřuje činnost spočívající v měření rychlosti vozidel pouze policii a na obecní policii.
6. Žalobce rovněž namítal, že v době spáchání přestupku byla podána žádost o změnu provozovatele vozidla, a to dne 6. 10. 2020 u Městského úřadu Židlochovice. Domníval se tedy, že nebylo možné proti němu zahájit a vést řízení a jej uznat vinným, jelikož dle ust. § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu „*provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel*“. Uvedl, že podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích v daném případě prokázal. Žalobce závěrem konstatoval, že se o obstrukční jednání z jeho strany nejednalo a žalovaný nic takového ani neprokázal, pouze to tvrdí.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že obdobné námitky žalobce uplatňoval již jako námitky odvolací, pročez se jimi zabýval a vypořádal je v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které odkázal. Měl za to, že námitky jsou nedůvodné, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. V replice žalobce konstatoval, že žalovaný nikterak nereagoval na žalobní námitku, že u automatizovaného zařízení fakticky provádí měření ten, kdo zařízení nastaví a uvede do provozu, neboť to již nadále pracuje samo v automatizovaném režimu. S ohledem na uvedené setrval na svých žalobních tvrzeních.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
10. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 30. 1. 2024 žalovaný setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalobce se z jednání omluvil a vyslovil souhlas s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Soud provedl při jednání k důkazu vybrané pasáže smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi Technickou správou komunikací hl. m. Prahy a Hlavním městem Praha včetně přílohy č. 2 této smlouvy.
11. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: výstupy ze silničního rychloměru, ověřovací listy metrologického střediska, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 2048318/2021/Muh ze dne 8. 12. 2021, odvolání žalobce ze dne 3. 1. 2022 včetně doplnění ze dne 4. 2. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-39536/2021-160/10 ze dne 6. 6. 2022.
12. Soud ze správního spisu zjistil, že nezjištěný řidič řídil motorového vozidlo značky Chevrolet, registrační značky x, dne 30. 12. 2020 ve 13:03 hod. v Dejvickém tunelu, směr jízdy Troja, nerespektoval dopravní značku č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslce 70, když jel rychlostí 91km/h, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Dále dne 22. 4. 2021 v 15:20 hod. v Brusnickém tunelu, směr jízdy Troja, nezjištěný řidič výše uvedeného motorového vozidla nerespektoval dopravní značku č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslce 50, když jel rychlostí 68km/h, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. S ohledem na to vzniklo podezření ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodů 3 a 4 zákona o silničním provozu.
13. Správní orgán prvního stupně vyzval provozovatele vozidla, tj. žalobce k uhrazení pokuty, případně ke sdělení údajů o totožnosti řidiče, který řídil uvedené vozidlo v době spáchání přestupků. Žalobce na tyto výzvy nereagoval. Správní orgán prvního stupně následně vyzval žalobce k podání vysvětlení a sdělení údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupků. Žalobce sdělil, že v dobách spáchání přestupků řídil předmětné vozidlo on sám. Správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobce o zahájení řízení o přestupcích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodů 3 a 4 zákona o silničním provozu a současně ho předvolal k ústnímu jednání o přestupku, a to na den 7. 10. 2021. Žalobce zaslal správnímu orgánu prvního stupně omluvu, kterou nikterak nedoložil. Nařízené ústní jednání proběhlo dne 7. 10. 2021 bez účasti žalobce, neboť ten se k němu bez náležité omluvy a důležitého důvodu nedostavil, ač byl řádně předvolán. Správní orgán následně zastavil řízení zahájené s žalobcem ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodů 3 a 4 zákona o

silničním provozu a přistoupil k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Správní orgán prvního stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 18. 11. 2021. K ústnímu jednání se žalobce nedostavil, a proto bylo vedeno v jeho nepřítomnosti. Správní orgán prvního stupně vydal dne 10. 12. 2021 rozhodnutí č. j. MHMP 2048318/2021/Muh, kterým shledal žalobce vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za naplnění skutkové podstaty přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 3. 1. 2022 odvolání, které dne 4. 2. 2022 doplnil. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

14. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
15. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
16. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.*
17. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu *při řízení vozidla fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.*
18. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu *při řízení vozidla fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*
19. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
20. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však, nepřevyší 10 000 Kč.*
21. Zdejší soud nepovažuje za důvodnou námitku nesplnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla uplatněnou žalobcem v rámci prvního žalobního bodu. Je na správním orgánu, aby na základě informací, kterými disponuje, posoudil, zda jsou důvody pro zahájení řízení o přestupku s žalobcem jako řidičem nebo jako provozovatelem vozidla. Správní orgán prvního stupně vyzval žalobce ke sdělení údajů o totožnosti řidiče předmětného vozidla v době spáchání přestupků. Žalobce správnímu orgánu dne 20. 8. 2021 sdělil, že vozidlo řídil on sám. Žalobce byl v rámci vyrozumění o zahájení řízení předvolán k ústnímu jednání, které bylo naplánováno na den 7. 10. 2021. Součástí správního spisu je úřední záznam, dle kterého se dne 6. 10. 2021 ke správnímu orgánu prvního stupně dostavila osoba, která se představila jako žalobce a požádala o nahlédnutí do spisové dokumentace v předmětné věci, což mu bylo správním orgán z důvodu neprokázání totožnosti odepřeno. Následně dne 7. 10. 2021 proběhlo ve věci ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, ač byl

poučen, že pokud se nedostaví osobně, tak bude zahájeno řízení s provozovatelem vozidla. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 406/2018-34 ze dne 10. 4. 2019 vyplývá, že „k dostatečnému zjištění pachatele přestupku nepostačuje vycházet pouze z podání vysvětlení stěžovatele učiněným před zahájením přestupkového řízení. Ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu totiž uvádí, že záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek. Tento závěr přitom vyplývá i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, včetně rozsudku, na který odkazoval stěžovatel v kasační stížnosti (viz rozsudek ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015-33, nebo dále např. rozsudky č. j. 1 As 96/2008-115 či ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Správní orgány tak nemohly založit svá zjištění ohledně pachatele přestupku pouze na výše uvedeném sdělení stěžovatele. [...] Ani v přestupkovém řízení tak nelze zjištění o totožnosti pachatele přestupku založit pouze na doznání určité osoby učiněném před zahájením přestupkového řízení.“ S ohledem na výše uvedenou judikaturu je tedy zřejmé, že v posuzovaném případě nebylo prokázáno, že by pachatelem přestupku byl skutečně žalobce, neboť tato skutečnost vyplývala pouze z jeho písemného vyjádření, které učinil v době před zahájením správního řízení. Správní spis naopak nepotvrzuje tvrzení žalobce, že při pokusu o nahlédnutí do spisu dne 6. 10. 2021 se rovněž doznal ke spáchání přestupků, ani že by tak učinil v době mezi zahájením řízení a vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

22. Správní orgán prvního stupně tedy učinil nezbytné kroky ve smyslu ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu a věc následně zastavil, neboť se mu nepodařilo zjistit pachatele přestupku. Podle citovaného ustanovení platí, že potom, co správní orgán tyto nezbytné kroky učiní a věc odloží nebo řízení zastaví, projedná přestupek provozovatele vozidla (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 20017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 14. 6. 2019, č. j. 2 As 158/2018 - 40). Postup správního orgánu prvního stupně vyhodnotil zdejší soud jako zcela správný.
23. Žalobce v dalším žalobním bodě namítal, že informace o stálém automatizovaném technickém systému nebyla ze strany městské policie v rozporu s ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii zveřejněna. K dané námitce soud uvádí, že ve správním spise se nachází výtisky screenshotu webové stránky www.dopravniinfo.cz (pozn. soudu – označení old.dopravniinfo.cz na výtisku screenshotu uvedeno s ohledem na přechod serveru na novou verzi stránek – srov. mj. možnost „přejít na novou verzi“ na horní liště screenshotu). Městská policie hlavního města Prahy pro účely zveřejnění informací o stálých automatizovaných technických systémech spolupracuje s Národním dopravním informačním centrem (pozn. soudu – jedná se o operační pracoviště provozované na základě rozhodnutí Vlády ČR č. 590 ze dne 18.5.2005 a v souladu s §124 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů Ředitelstvím silnicí a dálnic ČR), které předmětné informace zveřejňuje na webové stránce www.dopravniinfo.cz. Ze screenshotů obrazovky webové stránky www.dopravniinfo.cz (č.l. 19 a 34 správního spisu) se podává, že informace o umístění stálého automatizovaného technického systému pro měření rychlosti jízdy v Dejvickém tunelu, ve směru Troja a v Brusnickém tunelu, ve směru Troja je zde zveřejněna, a to od 19. 2. 2016. Ze shora uvedených důkazů, které obstaral správní orgán prvního stupně, plyne, že informace o umístění stálého automatizovaného technického systému pro měření rychlosti jízdy v Dejvickém tunelu, ve směru Troja a v Brusnickém tunelu, ve směru Troja byla zveřejněna v době předcházející žalobci vytýkanému přestupkovému jednání. Žalobce tak měl poměrně širokou možnost seznámit se s umístěním tohoto technického systému ještě předtím, než došlo k jeho přestupkovému jednání. Zveřejnění na webové stránce www.dopravniinfo.cz, hodnotí soud jako vhodné a široké veřejnosti bez omezení dostupné a přehledné. Proto má soud za to, že

zde byly zcela naplněny požadavky ust. § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, když Městská policie hlavního města Prahy prostřednictvím Národního dopravního informačního centra splnila svoji povinnost vhodným způsobem uveřejnit informaci o předmětném automatizovaném technickém systému.

24. Co se týče námitky žalobce v tom směru, že soukromoprávní subjekt, kterým je zde obchodní společnost Technická správa komunikací hl. m. Prahy a.s. (dále též jen „TSK“), není oprávněn provozovat automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků, ani tuto neshledal zdejší soud důvodnou. Je třeba jistě souhlasit s tím, že za současné platné právní úpravy není soukromoprávní subjekt oprávněn provozovat automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků a zjišťovat tak přestupky, nicméně v tomto případě (a na území hlavního města Prahy obecně) TSK automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků neprovozuje ani jinak nezjišťuje přestupky. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti známo, konkrétně z rozsudku č. j. 20 A 2/2021-167 ze dne 31. 8. 2022, že: *„TSK toliko na základě smlouvy uzavřené s hlavním městem Praha coby vlastníkem předmětného technického systému vykonává jeho technickou správu, tj. potřebný servis v podobě oprav, seřizování, čištění, výměny či údržby. TSK naproti tomu nemá žádný přístup k datům zaznamenaným automatickým technickým systémem a s těmito ani žádným způsobem nenakládá. Tato data jsou automatickým technickým systémem automaticky odesílána ve formě datových balíčků přímo do informačního systému Městské policie hlavního města Prahy, kdy následně veškeré úkony spojené se zpracováním informací, vyhodnocením datových balíčků a oznamováním příslušnému správnímu orgánu vykonávají strážníci městské policie s platným osvědčením Ministerstva vnitra. Tato skutková zjištění vyplynula z písemného vyjádření TSK ze dne 4. 8. 2022 č. j. 04082022, z vyjádření Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11. 7. 2018, z vyjádření Městské policie hl. m. Prahy formou e-mailové zprávy ze dne 15. srpna 2022, ze Smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha v úplném znění ke dni 21. 12. 2018 a z přílohy č. 2 k této smlouvě obsahující způsob plnění správcovských činností TSK. [...] Co se týče Smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha, z jejího čl. III vyplývá, že účelem smlouvy je řádná a odborná správa, ochrana a rozvoj spravovaného majetku a předmětem smlouvy ze strany TSK je (mimo jiné) poskytovat v souladu s § 9 odst. 3 a 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, řádnou a odbornou správu spravovaného majetku vymezeného v příloze č. 1 smlouvy, a to tak, jak je blíže uvedeno v odst. 3 a 8 tohoto článku, podle plánu realizace a způsobem vymezených v příloze č. 2 smlouvy. Rozsah smluvené činnosti TSK konkrétně v oblasti měření rychlosti (okamžitého i úsekového) vyplývá z bodu 19. 1 přílohy č. 2 ke Smlouvě o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha, podle kterého vykonává TSK technickou správu majetku (mimo jiné) sloužícího k okamžitému a úsekovému měření rychlosti, kterážto je podle bodu 19. 1. 2 předmětné přílohy č. 2 realizována zajišťováním funkčnosti tohoto majetku jeho opravami, seřizováním, čištěním, výměnou a údržbou.“* Z výše uvedeného tedy vyplývá, že TSK automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků neprovozuje, ani s daty jeho prostřednictvím získanými žádným způsobem nedisponuje. Je tedy zřejmé, že nemůže na základě těchto dat zjišťovat a odhalovat přestupky.
25. Z pohledu zjišťování a odhalování přestupků v dopravě lze nepochybně dospět k závěru, že provozovatelem za účelem zjišťování přestupků je právě Městská policie hlavního města Prahy. Pro posouzení důvodnosti uvedeného žalobního bodu je podstatné to, zda v daném případě měřila rychlost Městská policie hl. m. Prahy, a to v souladu s ust. §

79a zákona č. 361/2000 Sb. Podle shora uvedeného a s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018 č. j. 10 As 107/2018-36 mohou instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, provádět třetí osoby. Pokud takováto třetí osoba nemá jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení, pak lze učinit závěr, že v daném případě měřila rychlost Městská policie hl. m. Prahy, a to v souladu se zákonem. Jakkoli se totiž TSK podílí na údržbě, seřizování či opravách automatických technických systémů sloužících k automatickému zjišťování přestupků, lze s ohledem na vztah mezi TSK a Hlavním městem Praha, kterým se detailně zabýval zdejší soud v rozsudku č. j. 20 A 2/2021-167 ze dne 31. 8. 2022, vyloučit jakoukoli zainteresovanost TSK na výsledcích měření rychlosti, když odměna TSK za zajištění odborné správy vymezeného majetku sestává z fixní částky splatné ve dvanácti měsíčních splátkách a z částky odpovídající vynaloženým nákladům na realizaci odborné správy.

26. Žalobce rovněž namítal, že v době spáchání přestupku byla podána žádost o změnu provozovatele vozidla, a to u Městského úřadu Židlochovice. Měl tedy za to, že nebylo možné proti němu zahájit a vést řízení a jej uznat vinným, jelikož se na něj vztahoval liberační důvod dle ust. § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Městský soud v Praze s touto žalobní námitkou nesouhlasí.
27. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 346/2019-28 ze dne 28. 5. 2020 k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel podle ust. § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, je nutné doložit také protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a zelenou kartu vydanou podle zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazeno z provozu [§ 8 odst. 4 písm. a) body 2 a 3 zákona č. 56/2001 Sb.]. Totéž platí pro zápis změny provozovatele vozidla (§ 9 odst. 2 zákona o silničním provozu). Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce dne 6. 10. 2020 podal žádost o změnu provozovatele vozidla na nového provozovatele Investiční a developerská spol. s r. o. Je však zjevné, že žalobce nepodal řádnou žádost o změnu provozovatele vozidla, včetně citovaného protokolu a zelené karty.
28. Městský úřad Židlochovice dne 6. 10. 2020 zaslal žalobci sdělení, ve kterém jej informoval o tom, že jeho podání nesplňuje předepsané náležitosti a je nutné ho doplnit v originále a zaplatit správní poplatek. Žalobce na sdělení Městského úřadu Židlochovice nikterak nereagoval, a proto správní orgán dne 13. 4. 2022 řízení o žádosti o změnu vlastníka a provozovatele vozidla zastavil. Dne 7. 4. 2022 podala u Magistrátu města Liberec p. H. řádnou žádost o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla (včetně povinných příloh), se kterým došlo ke spáchání výše uvedených přestupků. Z daného je tedy zřejmé, že žalobce po dobu 18 měsíců nereagoval na sdělení Městského úřadu Židlochovice a rovněž nepodal do doby spáchání přestupku žádnou jinou řádnou žádost o změnu provozovatele vozidla. V posuzovaném případě je zjevné, že žalobce neměl skutečný zájem na tom, aby došlo ke změně provozovatele vozidla, ale pouze svou žádostí uměle navozoval stav, ve kterém by byl automaticky vyviněn, ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že bude jeho žádosti vyhověno, když tato neobsahovala žádné náležitosti, ani žádný projev vůle „nového“ provozovatele vozidla společnosti Investiční a developerská spol. s r. o, nebyla podána na oficiálním tiskopise a rovněž nebyl v řízení zaplacen správní poplatek. Žalobce skutečnost, že podal žádost o změnu provozovatele vozidla, oznámil

správním orgánům až v doplnění odvolání dne 4. 2. 2022, přestože danou žádost podal již dne 6. 10. 2020. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že daný postup žalobce nese znaky zneužití práva, kterému není možné poskytnout ochranu. Soud by považoval za nelogické uplatnění liberačního důvodu dle ust. § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, pokud sám žalobce v žalobě tvrdí, že dané vozidlo v době spáchání přestupku řídil, dle názoru zdejšího soudu tedy nebylo pochyb o tom, kdo je faktickým provozovatelem vozidla a kdo disponuje s užíváním a vlastním provozem vozidla.

29. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 222/2017-45 dospěl k závěru o prioritě evidenčního stavu nad skutečným stavem vlastnického práva nebo jiného práva k vozidlu; dovodil také, že výjimku z této zásady představuje stav, pokud evidovaný stav rejstříku silničních vozidel je pouze „*důsledkem snahy se vyhnout delikt ní odpovědnosti provozovatele a jako provozovatel (vlastník) vozidla je v registru silničních vozidel účelově uvedena jiná osoba*“. V takovém případě správní orgán při rozhodování o deliktu provozovatele k evidenčnímu stavu v registru silničních vozidel nepřihlédne (srov. bod [42] odůvodnění citovaného rozsudku). Analogicky lze tedy dovodit, že pokud byla žádost žalobce o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel podána čistě účelově bez jakékoliv snahy fakticky provozovatele vozidla v evidenci změnit, aby bylo možné předejít případným sankcím provozovatele vozidla, tak správní orgány správně nepřihlédly k tomu, že žalobce v době před spácháním přestupků podal žádost o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla, neboť by to odporovalo smyslu a účelu daného zákonného ustanovení.
30. Žalobcem odkazovaná judikatura není dle Městského soudu v Praze v rozporu se závěry, ke kterým žalovaný a soud dospěli, nebylo tedy třeba se jí podrobněji nezabývat.
31. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2024

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně